καρδίας μου θλίψιν, και εθλίβην ακούσας της φίλης μου μητρός, και του φιλτάτου μου θείου, μεγαλοφροσύνη, και ευσέβεια. αλλ' ότι και [illegible] παρά του δεσπότου μου του [illegible] [illegible] εξηγησάμενον να μαθώ όσον υπεύθυνος, και [illegible] [illegible], [illegible] μοι ήσαν [illegible] χα: ραν άμα, και [illegible] [illegible] [illegible], κύριε [illegible] [illegible] [illegible] ταύτα προσκυ: νητώ, και [illegible] της προς αυτόν [illegible] μου υποταγής. αι δε [illegible], και [illegible] αυ: της [illegible], και [illegible] γένοιντό μοι [illegible] μετά του προς ου [illegible] όρον, [illegible]: γοί δε προς τον [illegible] [illegible], εν [illegible] [illegible] προς [illegible], και βοηθοί μοι [illegible] της υμετέρας σεβασμιωτάτης μοι, και [illegible] Πανιερ: [illegible] δούλ. ο Κ. Μ. Κ. / 1804: Ιουλ. 31: εν Ζαγορά.

Τω αυτώ.

Την υμετέραν [illegible], και σεβασμιωτάτην μοι Πανιερότητα προσκυνώ δουλικώς, ασπαζόμενος ευλαβώς την χαριτόβρυτον αυτής δεξιάν.

„ Ούκ δίκαιον, ούτε όσιον, δέσποτά μου, κρίνω [illegible] [illegible] [illegible] μου [illegible] της σεβασμιωτάτης μοι αυτής [illegible] [illegible] υποταγής μου προσκυνήσαι. [illegible], [illegible] αυτίκα [illegible] χρηστότητα, την [illegible]. [illegible] [illegible], την [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] αγαθών [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], την [illegible], και [illegible] [illegible] μου, [illegible] [illegible] [illegible] αγνώμων [illegible], και [illegible]; κρίνω [illegible] να [illegible] [illegible] αυτής ως αυθάδης, ή ως [illegible], όσον [illegible] να [illegible] συγγνώμης, ως [illegible] [illegible]: της [illegible] μου [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ως [illegible] [illegible] [illegible] αληθών [illegible]. [illegible] [illegible], ότι του ημετέρου [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], και μετά [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], και [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] και [illegible] αυτής [illegible]: μου, [illegible] η Πανιερότης αυτής [illegible], και [illegible] [illegible] [illegible], και [illegible]: [illegible], [illegible] της Πανιερότητος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], και [illegible] [illegible] αυτής [illegible], [illegible], όσα [illegible] να [illegible] [illegible] [illegible], και [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] Πανιερότης, μοι [illegible], ότι [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], καθ' ότι, αληθώς δέσποτά μου, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] να [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σήμερον [illegible] [illegible] [illegible]. σήμερον δε [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], και αύριον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Τρίκκη, και γένοιτό μοι [illegible] [illegible] [illegible] αυτής [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], και [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] της σεβασμιωτάτης μοι αυτής Πανιερότητος [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] μοι, και [illegible] [illegible]:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νοιτο, γένοιτο. Ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θεοπροβλήτου, καὶ σεβασμιωτάτης μοι Πανιερότητος πρὸς εὐχῶν ἀγαθῶν,
καὶ ὑποκλινόμενος, φιλῶ τὰ ἴχνη αὐτῆς, ὁ ταπεινὸς Παῖς. (αωθ΄: Ἰουλ: κ΄: Κωνσταντινούπολις.) Τῷ Λυκο-
Σεβασμιωτάτῃ μοι αὐθεντίᾳ!

„ Ἐστερήθην μοι ἄρα τοῦ μικροῦ καὶ ἐλπιζομένου, καὶ τοῦ τῆς ἀρχαίας βάθους οἰκτρᾶς καρδίας, καὶ μεταρρυθμίζοντος τοῦτον, ὥστε διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου γραμμάτων νὰ φθάσω εἰς τὸ ἱερὸν ὕψος τῆς ὑμετέρας θεοσεβοῦς μοι Πανιερότητος; ἀλλὰ αὐτὴ, αὐθέντα μου, ἡ ἐμοῦ ἀθεμίτου, καὶ τολμηροῦ, καὶ αὐθάδους πρόσκλησις τὸ ἄγγελμα, ὡς εὐλαβοῦς ἐκρίθη φιλανθρώπου, καὶ θαρραλέου, καὶ ἀρετῆς σεβασμίας τεκμήριον· ἡ γὰρ ὑμετέρα σεβασμία σεβασμιότης συγκαταβατικῶς πάνυ, καὶ χειρονομοῦσα συνέλαβέ μοι πάσης ἐπὶ τὰς βαθμίδας τῆς ἀποστολῆς ἐμοῦ βάθους εἰς μετὰ ἐλέγχου ὕψος τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κορυφῆς ἀνόδου, καὶ φιλανθρώπως, καὶ παρομοιουμένη χεῖρα διὰ τοῦ εἰς ἐμὲ πλούσιον τὸ ἔλεος τῆς Παναγιότητος αὐτῆς ὀρέξασα, εἰς τοῦτό με ἀνήγαγε μακαρίσασα, ὥστε ἤδη ἀπείρω πόθω τῆς ὑμετέρας μου γενομένου: τελείως ἐχαρίζομαι τῷ χαρᾷ σεβασμίῳ ἱερῷ τῆς ποδῶν, ἀποδιδοὺς τὴν κατ' ὀρθὴν ὑποκλινόμενος, καὶ τὸ: προσκυνῶ σεβαστικῶς μου, καὶ τὸ ἀγαθὸν διάθεσιν ψυχῆς ἀσπασμοῦ τῆς Πανιερότητός μοι πανιερωτάτης δεξιᾶς εἰς ἀνάμνησιν, καὶ παραμυθίαν τῆς πολλοῦ καθαροῦ ἀναπληρωθήσεται καρδίας μου αὐτῆς πολλῆς σπεύδουσα πάσης χειρὸς. ἀλλὰ τί; ἐξ ἱκανοῦ τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν πολλοστημορίου μέρους τὸ πρὸς αὐτὴν ἀπείρου μου χρέους; ἀρεοῦ, συγγνωμονικῶς μοι αὐθέντα, τὸ: θεῖον ὑπολάβω τὸ δῶρον, ἀλλ᾽ ἢ συμπαθεστάτη αὐτῆς ψυχὴ ἐνδείξασα εἰς τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐμφωλεύουσαν διάθεσιν, ἣν ἔδειξε μὲ φθάσῃ ὡς μέγα τὸ μικρόν, ὡς πολὺ τὸ ὀλίγον, καθὼς καὶ ὁ πάλαι τῆς κοδράντης ἐκρίθη ἀντὶ μεγάλου θησαυροῦ παρὰ τοῦ ἐτάζοντος καρδίαν, καὶ νεφρούς. τοῦτο δὲ κριθὲν καὶ παρ᾽ αὐτῆς, χειρονομῆσαί με ὥρισε, ἡ θέρμη ἀφοσίωσις τῶν σπλαγχνικῶν, καὶ ἐκ βάθους καρδίας εὐσεβοῦς ἐδαφιαίου μου προσκυνήσεων, ἃς διὰ τῆς δηλώσεώς μου τοῦ γράμματος ἀνέπεμψα τῇ προσκυνητῇ μοι αὐτῆς Πανιερότητι. αὐθέντα δὲ τοῦτο καὶ διὰ τῆς μου ἀνακηρύξει τῶν θαυμασίων, καὶ ἀθανάτων αὐτῆς προτερημάτων ἐν ὕψει τῷ τῷ κηρύγματι. καὶ γὰρ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ὑψηλῆς ἀφίκωμαι, καὶ εἰς αὐτὸ καλέσω, κἂν ἤδη μαρμαίρωμαι, τὸ τοῦ ποιητοῦ, πάντα ἐλθεῖν ἐπιμελῶς τὸ θεοποίητον αὐτῆς ὑποκείμενον γὰρ εἰς αὔξησιν ἕνα τῆς ἐν αὐτῇ ἐμφιλοχωρούσης χορείας τῶν ἀρετῶν, μὴ γένοιτο, ἀλλ᾽ εἰς ἐμὴν χαράν, καὶ τὸν πόθον μου τὸν διακαέστατον ἐκπληρώσω. μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ, ὡς τὸ πρᾶγμα τῆς ἀρχῆς ἀληθῶς αὐτόπτης ὁ τῆς παρούσης κομιστὴς Πανιερώτατος Διδάσκαλός μου ἅγιος Ἀγαθοῦ, ὅστις ἐν ταῖς ἐνταῦθα μετὰ τῶν φίλων γενομέναις συναναστροφαῖς πάντοτε ἔχων ἕτερον ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξελθοῦσαν, ἢ τὴν πολύκροτον ἀφήγησιν τῶν, ἀκαταπαύστως καὶ μεγαλοπρεπῶς χαρακτηριζόντων τὴν ἱερωτάτην κορυφήν, πανίων προτερημάτων. ἀλλ᾽ ὡ, θεοφρούρητέ μοι δέσποτα! ἴλεως μοι εἴη ἡ σεβασμιωτάτη, καὶ προσκυνητή μοι ὑμετέρα Πανιερότης! μηδέποτε ἀφέλοιτο ἀπ᾽ ἐμοῦ τὴν, ἥνπερ ἐπηγγείλατό μοι, ἀγαθὴν τῆς ἀποστολικῆς αὐτῆς ἀγάπης, καὶ προστασίας, ὅτι ἐγὼ ἀεὶ θύω αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ εὐχῇ αἰωνίως τῆς